

2439 BLAGOSLOV SVOBODNE VOLJE.... TRPLJENJE ZARADI

NAVEZANOSTI....

7. avgust 1942: knjiga 33 [Bertha Dudde](#)

Življenje na Zemlji vam je dano zato, da se ločite od oblike.... Kaj to pomeni, vam bo zares razumljivo šele v duhovnem kraljestvu, kjer vam je vsako pokrivalo ovira, saj vedno pomeni okov duha. Duh pa je zvezan, dokler je v duši še zemeljska misel, zemeljska želja, je duša vezana na določeno okolje, ki si ga ustvarja s svojo željo. Svobodni duh pa je gospodar časa in prostora. Kjer želi prebivati, tam je; duhovno ozemlje mu je dostopno, saj je dovolj samo njegova volja, da ga premakne tja, kjer želi prebivati. Njegova volja lahko doseže vse, nič več ga ne ovira, zato je popolnoma svoboden. Ko postane svoboden, se mu tudi ni več treba bati propada, vendar se ne oddalji povsem od duhovnega, ki še vedno tiči v suženjstvu, saj je pozvan, da tudi njemu pomaga do svobode. Še vedno nesvobodna duša pa občuti korist od tega, da je postane svobodna šele takrat, ko se njena zemeljska želja začne umikati.... Takrat se bo začel tudi njen vzpon, toda pred tem lahko mine nepredstavljivo dolgo obdobje, ko ne stori ničesar, da bi se osvobodila oblike, ki ni več sestavljena iz zemeljskih snovi, ampak dušo obremenjuje tako, da jo čuti kot prisilo ali pritisk.

Pogosto mora prehoditi težke poti, za katere komaj verjame, da jih lahko premaga, prenašati mora stisko, čeprav na drugačen način kot na Zemlji, vendar jo trpljenje ne obremenjuje nič manj kot na Zemlji. In na Zemlji bi se zlahka izognila temu bolečemu stanju, saj ji je bila dana priložnost, da se osvobodi forme.... To zavedanje je mučno in povečuje njeno muko, saj prepozna svoje stanje trpljenja, ne pa tudi, kako se ga v posmrtnem življenju lahko osvobodi. To spoznanje je namreč le posledica njene volje, da želi pomagati; šele ko ne upošteva svojega trpljenja in si vzame k srcu stisko sočloveka, ki trpi, ko mu želi pomagati, spozna, da je to edini način, da sebe osvobodi, da je dejavnost ljubezni potrebna tudi v onstranstvu, da bi osvetlila temno okolico in dosegla nekoliko svetlejša območja, in da je za dušo tem lažje in svobodnejše, čim bolj je pripravljena služiti drugim trpečim dušam....

Svobodno duhovno bistvo je zaradi obilice svetlobe celo neprepoznavno, pomaga ji z navodili in nasveti, ki jih duša sicer ne prepozna, saj si je potrebno tako kot na Zemlji za vzpon navzgor prizadevati s povsem svobodno voljo in odpraviti vsakršno prisilo. Vendar svobodno duhovno bistvo ne zapusti trpečih duš v njihovi nesreči, temveč jim skuša pomagati, kjerkoli in kakorkoli lahko....Amen.

[Bertha Dudde](#)